

Og når jeg sagde det i tv, som hr. Søren Søndergaard læste op, så var det lige præcis som reaktion på, at nogen sagde: Du kan da bare gøre det og det, hvor jeg også sagde: Det er jo netop et forsøg på, at Folketinget ikke vil stå ved de love, man selv har vedtaget, og vil forsøge at tørre ansvaret af på mig.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, at man skal være klar over, hvad det er, der sker nu.

Det, der er sket i en periode, er, at Socialdemokratiet og De Radikale i tæt samarbejde med deres partnere og Venstre og De Konservative gennemfører en uhyre stram flygtningelovgivning og udlændingelovgivning i det hele taget. Og når så konsekvenserne af det viser sig og folk ser, hvor urimeligt det er, så i stedet for at sige: Nåh, men o.k., vi ønsker, at det skal være på den måde, så gemmer man sig og ikke bare gemmer sig bag loven, næh, man gør juristerne til dem, der har sagt det. Det er juristerne, der har fortalt, at man ikke kan gøre noget, selv om man har et politisk flertal i det her Folketing for at ændre loven, ikke til noget skønsbaseret, men til en mere lempelig lov. Den mulighed har man, men den mulighed vælger man ikke. I stedet siger man: Juristerne har fortalt, at vi bliver nødt til at gøre sådan og sådan.

Jeg synes, at det er ubehageligt. Men det er en klar konklusion, som ministeren formentlig kan bekræfte, at ønsker man en mere lempelig udlændingelovgivning, er man ikke vel forvaret i hovedet, hvis man stemmer på Venstre, De Konservative, Socialdemokratiet eller De Radikale, for så får man det stik modsatte, nemlig en strammere og strammere udlændingelovgivning.

Peter Skaarup (DF):

I forbindelse med den tidligere talers sådan lidt ophidsede indlæg vil jeg ganske stilfærdigt lige spørge ministeren, om ministeren ikke kan bekræfte, at det er sådan, at vi i Danmark faktisk får rigtig mange både asylsøgere og familiesammenførte til landet hvert eneste år.

Sidste år var det 22.601. Kan ministeren bekræfte det? I den periode, hvor vi har diskuteret den her Uma-sag, er der kommet 496 asylsøgere og familiesammenførte, hvis man bruger tallene fra sidste år som udgangspunkt. Hver eneste dag, hvis man bruger de samme tal, kommer der 62 asylsøgere og familiesammenførte til landet. Kan ministeren ikke godt bekræfte, at så stram

er den danske udlændingelovgivning altså heller ikke, når det er 62 mennesker, der hver eneste dag kommer ind i landet med dertil hørende udgifter for den danske stat?

Afslutningsvis vil jeg godt spørge ministeren: Er problemerne i den her sag, som optager spørgerne meget, ikke, at der i det danske system er en række klagemuligheder, ankesmuligheder, hvor man udnytter systemet til det yderste fra en række advokaters side?

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg beklager over for hr. Peter Skaarup, at jeg ikke fik svaret på det med de 22.000, fordi jeg faktisk synes, det er noget værre vrøvl. Og jeg har tit længtes efter en anledning til lige at sige, at det var noget værre vrøvl, fordi man jo dér blander antallet af asylansøgere sammen med dem, der faktisk får opholdstilladelse, og der synes jeg man kan tale om æbler og pærer.

Det er jo sådan, at sidste år var der godt 10.000, der fik behandlet deres asylansøgning, men der var kun godt 5.000, der fik ophold som flygtninge. Og der var så omkring 11.000, der fik ophold på grund af reglerne om familiesammenføring.

Man kan jo så diskutere, om det er mange eller få. Jeg tør i hvert fald ikke svare ja til hr. Søren Søndergaards tilbud om at lempe på loven, sådan at der kommer flere mennesker til Danmark, for jeg synes, at vi skylder dem, der har fået opholdstilladelse, også at sørge for, at de kan blive ordentligt integreret i det danske samfund, og det ved jeg ikke om jeg kunne forsvare, hvis vi åbnede mere op. Men jeg synes faktisk, at det er misvisende, det tal.

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg lige sige, at der er altså to ting, der bliver blandet sammen. Når jeg snakker om fortolkningen af den eksisterende lov og henviser til, at jeg selvfølgelig rådfører mig med nogle jurister, inden jeg siger, at den eksisterende lov altså ikke kan fortolkes anderledes, så er det sådan, at det gør vi selvfølgelig hver gang. Vi får jo hundredvis af den slags henvendelser. Man må jo ikke tro, at det her er en særlig sag; der er mange hundrede af den slags sager. Der er ikke ret mange, der får tilladelsen, men der er mange hundrede, der søger. Men der laver man da en alvorlig vurdering hver gang om, hvorvidt det er muligt inden for den snævre ramme, og det sker da i samråd med jurister.

Men det andet er så diskussionen, når man siger: De virkninger, den lov har, er de så af en så-